

Ik viel in een gat van zesduizend zielen
En stond verbaasd op het sombere plein
Verlicht door de supermarkt van Dirkjan Visser
Die op school al steeds de sterkste wou zijn
Nu schrijft hij zijn naam in neon
Eindelijk zonder fouten
Op de gevel van de ouwe bakkerij
Waar je zomers zo fijn kon spelen
Het rook er naar meel
Maar die geur is verdwenen
Er gaat alleen maar af en er komt niets bij
Kind aan huis
Ik was hier kind aan huis
Het lijkt zo lang geleden
Maar eens was ik hier thuis
Onder de beuken is nu een parkeerplaats
Het valt me mee dat ze de bomen lieten staan
Ook al lijken ze kleiner en kaler dan vroeger
De vooruitgang heeft ze geen goed gedaan
Tot diep in het bos staan borden
Hinderlijk te wijzen
Volg de pijlen naar de kinderboerderij
Waar de paarden staan te dromen
Van ver voor de ploeg
Toen het land nog van hen was
Er is meer vrije tijd maar niemand is vrij
Vroeger liep hier alles vijftien jaar achter
Nu loopt zelfs de kerkklok vijf minuten voor
En niemand heeft zin om hem terug te draaien
Ook al gaat het dorp eronderdoor
Wriemelende mensenmassa's
Die als muizen in hun eigen kooi zijn verdwaald
Op hol geslagen op weg naar morgen
We draven maar door
Met een hekel aan bochten
Maken wij van elke rivier een kanaal